

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O story-מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ^ קושיא-challenge ! שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	--

Talmud Navigator

נדה-האשה שהיא עושה		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מ	נ
מימרא	האשה שהיא עושה צרכיה, וראתה דם. רבי מאיר אומר: אם עומדת - טמאה, ואם יושבת - טהורה.	[רבי מאיר]												■	נ
	בין כך ובין כך - טהורה.	ר' יוסי:												■	נ
	איש ואשה שעשו צרכיהן לתוך הספל, ונמצא דם על המים, רבי יוסי - מטהר	ר' יוסי:												■	נ
	מטמא, שאין דרך האיש להוציא דם, אלא שחוקת דמים מן האשה.	רבי שמעון:												■	נ
	מאי שנא עומדת - דאמרינן מי רגלים הדור למקור ואייתי דם, יושבת נמי נימא מי רגלים הדור למקור ואייתי דם												◊	◊	נ
	במזנקת	שמואל:											!	◊	נ
	מזנקת נמי, דלמא בתר דתמו מיא אתא דם?												◊	נ	
	ביושבת על שפת הספל, ומזנקת בתוך הספל, ונמצא דם בתוך הספל. דאם איתא דבתר דתמו מיא אתא - על שפת הספל איבעי ליה לאשתכוחי.	ר' אבא:											!	◊	נ
	הלכה כר' יוסי.	שמואל, ואמרי לה אמר רב יהודה אמר שמואל:												■	נ
	הלכה כרבי יוסי.	וכן אורי ליה רבי אבא לקלא:												■	נ
	איש ואשה וכו'.													■	נ
	איש ואשה עומדין. מה לי א"ר מאיר? כי אמר רבי מאיר - בחד ספקא, אבל בספק ספקא - לא מטמא, או דלמא לא שנא?	איבעיא להו:												◊	נ
	היא היא, ממאי - מדלא קתני ר' מאיר ורבי יוסי מטהרין.	ריש לקיש:												!	נ
	א"ה, השתא רבי מאיר בספק ספקא מטמא, בחד ספקא מיבעיא?													◊	נ
	להודיעך כחו דרבי יוסי - דאפילו בחד ספקא מטהר.													!	נ
	ואדמיפלגי בחד ספק - להודיעך כחו דר' יוסי, ליפלגו בספק ספקא - להודיעך כחו דר' מאיר													◊	נ
	כח דהיתרא עדיף ליה.													!	נ
	כי קאמר רבי מאיר - בחד ספקא. אבל בספק ספקא - לא אמר.	ר' יוחנן:												!	נ
	אם כן, ליתני ר"מ ור' יוסי מטהרין													◊	נ
	אין הכי נמי, ואידי דסליק מרבי יוסי - פתח בדברי יוסי.													!	נ
	ורבי יוסי, בחד ספקא - מטהר, בספק ספקא מיבעיא?													◊	נ
	מהו דתימא: הני מילי - דיעבד, אבל לכתחלה - לא, קא משמע לן.													!	נ
	איש ואשה שעשו צרכיהן לתוך הספל, ונמצא דם על המים - רבי מאיר ורבי יוסי מטהרין	תניא כוותיה דרבי יוחנן:												■	נ
	ור' שמעון מטמא.													■	נ
	אשה יושבת, מה לי אמר רבי שמעון? כי אמר רבי שמעון - בעומדת, דדחיק לה עלמא, אבל יושבת - לא, או דלמא לא שנא?	איבעיא להו:												◊	נ
	יושבת תולה, עומדת - אינה תולה - דברי ר"מ	ת"ש, דתניא: [ר"מ]												!	נ
	בין כך ובין כך - תולה.	רבי יוסי:												!	נ
	בין כך ובין כך - אינה תולה.	ר"ש:												!	נ
	איש ואשה יושבין. מה לי א"ר שמעון? כי אמר רבי שמעון עומדת - דדחיק לה עלמא, ויושבת - דחד ספק, אבל בספק ספקא - לא אמר, או דלמא ל"ש?	איבעיא להו:												◊	נ

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

Talmud Navigator

נדה-האשה שהיא עושה	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	נטי
כיון דא"ר שמעון חזקת דמים מן האשה - ל"ש עומדין ולא שנא יושבין.	מימרא	ת"ש:												נט:
השאלה חלוקה לנכרית או לנדה - הרי זו תולה בה.														נט:
ג' נשים שלבשו חלוק אחד, או שישבו על ספסל אחד ונמצא עליו דם - כולן טמאות.														נט:
ישבו על ספסל של אבן, או על האיצטבא של מרחץ - רבי נחמיה מטהר, שהיה רבי נחמיה אומר: כל דבר שאינו מקבל טומאה - אינו מקבל כתמים.		[רבי נחמיה]												נט:
בנכרית הראוה. ממאי - דומיא דנדה, מה נדה - דקחזיא, אף נכרית - דקא חזיא.		רב:												נט:
כי ניים ושכיב רב אמרה להא שמעתא.		רב ששת:												נט:
תולה בנכרית		דתניא: [ת"ק]												נט:
בנכרית הראויה לראות.		רבי מאיר:												נט:
ואפילו ר"מ לא קאמר - אלא בראויה לראות, אבל רואה - לא איצטריך.														נט:
ותסברא ר"מ לחומרא? רבי מאיר לקולא		רבא:												נט:
אינה תולה בנכרית		דתניא: [ת"ק]												נט:
תולה.		רבי מאיר:												נט:
ואלא קשיא הך														נט:
תריץ הכי: והיא שרואה.		[ת"ק]												נט:
בראויה לראות, ואף ע"פ שאינה רואה.		ר' מאיר:												נט:
תולה בשומרת יום כנגד יום בשני שלה, ובסופרת שבעה שלא טבלה. לפיכך היא - מתוקנת. וחברתה - מקולקלת, דברי רשב"ג.		ת"ר: [רשב"ג]												נט:
אינה תולה, לפיכך שתיהן מקולקלות.		רבי:												נט:
ושוין שתולה בשומרת יום כנגד יום בראשון שלה, וביושבת על דם טוהר, ובבתולה שדמיה טהורין.		[רשב"ג ורבי]												נט:
לפיכך דרשב"ג למה לי?														נט:
משום דרבי.														נט:
לפיכך דרבי למה לי?														נט:
מהו דתימא: ההיא דאשתכח כתם גבה - תתקלקל, אידיך - לא תתקלקל, קמשמע לך.														נט:
טמא וטהור שהלכו בשני שבילין, אחד טהור ואחד טמא - באנו למחלוקת רבי ורשב"ג.		רב חסדא:												נט:
עד כאן לא קאמר רבי התם - אלא דתרוייהו כי הודי ניהו, הכא - מאי נפקא לן מינה?		מתקיף לה רב אדא:												נט:
סוף סוף איהו טבילה בעיא.		ורב חסדא												נט:
טמא וטהור, ואפילו טהור ותלוי, שהלכו בשני שבילין אחד טמא ואחד טהור - תולה טמא בתלוי, וטהור בטהור - לדברי הכל.		איתמר, א"ר יוסי בר' חנינא:												נט:
מהו לתלות כתם בכתם? אליבא דרבי - לא תבעי לך, השתא, ומה התם דקא חזיא מגופה - אמרת אינה תולה, הכא דמעלמא קא אתי - לא כל שכן? כי תבעי לך - אליבא דרשב"ג, התם הוא דקא חזיא מגופה - תליא, הכא דמעלמא קאתי - לא תליא, או דלמא לא שנא?		בעא מיניה ר' יוחנן מרבי יהודה בר ליואי:												נט:
אין תולין.		א"ל: [רבי יהודה בר ליואי]												נט:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	--

Talmud Navigator

נדה-האשה שהיא עושה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא												
מה טעם?				▲								ס.
לפי שאין תולין.				!								ס.
אין תולין כתם בכתם השאילה חלוקה לנכרית או ליושבת על הכתם - הרי זו תולה בה.	איתביה:			⚡		◊						ס.
הא גופה קשיא רישא אמרת אין תולין, סיפא אמרת תולין				⚡	⚡							ס.
הא לא קשיא, הא - רבי, והא - רשב"ג.				!	⚡							ס.
הא והא - רבי, הא - בראשון שלה, הא - בשני שלה.	איכא דאמרי:			!	⚡							ס.
הא והא - רשב"ג, ולא קשיא, כאן - למפרע, כאן - להבא.	רב אשי:			!	⚡							ס.
מכל מקום קשיא					⚡							ס:
לא קשיא, הכי קאמר, השאילה חלוקה לנכרית בעלת כתם - הרי זו תולה בה	רבינא:			!								ס:
והא או ליושבת על הכתם קתני				⚡								ס:
הכי קאמר: או ליושבת על דם טוהר - בעלת כתם תולה בה.				!								ס:
שלוש שלבשו כול' שהיה ר' נחמיה כול':											◊	ס:
מ"ט דר' נחמיה - דכתיב (ישעיהו ג) ונקתה לארץ תשב, כיון שישבה לארץ - נקתה.	רב מתנה:										◊	ס:
מטהר היה רבי נחמיה אפילו באחורי כלי חרס.	רב הונא אמר רבי חנינא:										◊	ס:
פשיטא											⚡	ס:
מהו דתימא: ליגזור גבו אטו וטכו - קמ"ל.											!	ס:
מטהר היה ר' נחמיה במטלניות שאין בהן שלש על שלש, דלא חזיין לא לעניים ולא לעשירים.	אביי:										◊	ס:
הלכה כר' נחמיה.	דרש רב חייא בר רב מתנה משמיה דרב:										◊	ס:
אבא תני מעשה בא לפני חכמים וטמאום, ואת אמרת הלכה כרבי נחמיה?	אמר ליה רב נחמן:										⚡	ס:
מאי היא?											▲	ס:
שתי נשים שהיו טוחנות ברחיים של יד, ונמצא דם תחת הפנימית - שתיהן טמאות, תחת החיצונה - החיצונה טמאה, והפנימית טהורה, בינתים - שתיהן טמאות. היה מעשה ונמצא דם על שפתה של אמבטי, ועל עלה של זית בשעה שמסיקות את התנור, ובא מעשה לפני חכמים - וטמאום.	דתניא:										!	ס:
תנאי היא											!	ס:
מטמא	דתניא: ר' יעקב:										◊	ס:
מטהר	רבי נחמיה:										◊	ס:
והורו חכמים כרבי נחמיה.	[חכמים]										◊	ס:
שלוש נשים שהיו ישנות במטה אחת, ונמצא דם תחת אחת מהן - כולן טמאות.											◊	מ
בדקה אחת מהן ונמצאת טמאה - היא טמאה ושתיהן טהורות.											◊	ס:
ותולות זו בזו											◊	ס:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

נדה-האשה שהיא עושה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ואם לא היו ראויין לראות - רואין אותן כאילו הן ראויות.												◊	ס.
והוא שבדקה עצמה בשיעור וסת.	רב יהודה אמר רב:											◊	ס.
סבר לה כבר פדא												■	ס.
כל שבעלה בחטאת - טהרותיה טמאות, בעלה באשם תלוי - טהרותיה תלויות, בעלה פטור - טהרותיה טהורות.	דאמר: [בר פדא]											◊	ס.
אפילו בעלה בחטאת - טהרותיה תלויות. בשלמא התם אמרי שמש עכביה לדם אבל הכא אם איתא דהוי דם מאן עכביה	רבי אושעיא:											◊	ס.
משל דר' אושעיא למה הדבר דומה - לילד וזקן שהיו מהלכין בדרך, כל זמן שהיו בדרך - ילד שוהא לבא, נכנסו לעיר - ילד ממחר לבא.	ר' ירמיה:											■	ס.
משל דר' אושעיא למה הדבר דומה - לאדם שנותן אצבע בעין, כל זמן שאצבע בעין - דמעה שוהא לבא, נטל האצבע - דמעה ממהרת לבא.	אביי:											■	ס.
ותולות זו בזו.												■	ס.
כיצד תולות זו בזו עוברת ושאינה עוברת - תולה עוברת בשאינה עוברת, מניקה ושאינה מניקה - תולה מניקה בשאינה מניקה, זקנה ושאינה זקנה - תולה זקנה בשאינה זקנה, בתולה ושאינה בתולה - תולה בתולה בשאינה בתולה. היו שתיהן עוברות, שתיהן מניקות, שתיהן זקנות, שתיהן בתולות - זו היא ששנינו, לא היו ראויות לראות - רואין כאילו הן ראויות.	ת"ר:											◊	ס.
שלוש נשים שהיו ישנות במטה אחת ונמצא דם, תחת האמצעית - כולן טמאות, תחת הפנימית - שתיים הפנימיות טמאות והחיצונה טהורה, תחת החיצונה - שתיים החיצונות טמאות והפנימית טהורה. אימתי - בזמן שעברו דרך מרגלות המטה, אבל אם עברו דרך עליה - כולן טמאות.												■	ס.א.
בדקה אחת מהן ונמצאת טהורה - היא טהורה, ושתיים טמאות. בדקו שתיים ומצאו טהורות - הן טהורות ושלישית טמאה. שלשתן ומצאו טהורות - כולן טמאות.												◊	ס.א.
למה הדבר דומה - לגל טמא שנתערב בין שני גלים טהורים, ובדקו אחת מהן ומצאו טהור - הוא טהור ושנים טמאים. שנים ומצאו טהורין - הם טהורין ושלישי טמא. שלשתן ומצאו טהורין - כולן טמאים, דברי ר"מ.	[ר"מ]											◊	ס.א.
כל דבר שהוא בחזקת טומאה - לעולם הוא בטומאתו, עד שיודע לך טומאה היכן היא	שר"מ אומר:											◊	ס.א.
בדוק עד שמגיע לסלע או לבתולה.	וחכמים אומרים:											◊	ס.א.
מאי שנא רישא - דלא מפליג, ומאי שנא סיפא דקמפליג?												⚡	ס.א.
במשולבות.	רבי אמי:											◊	ס.א.
בדקה אחת [וכו'].												■	ס.א.
למה ליה למתני למה זה דומה?												⚡	ס.א.
הכי קאמר להו ר' מאיר לרבנן: מ"ש בדם דלא פליגיתו, ומ"ש בגל דפליגיתו?												!	ס.א.
ורבנן												⚡	ס.א.
בשלמא התם - אימא עורב נטלה, אלא הכא - האי דם מהיכא אתא?	[רבנן]											!	ס.א.
מעשה בשקמה של כפר סבא שהיו מחזיקין בה טומאה, ובדקו ולא מצאו, לימים נשבה בו הרוח ועקרתו, ונמצא גולגולת של מת תחובה לו בעיקרו.	תניא, אמר ר"מ:											◊	ס.א.
משם ראייה? אימר לא בדקו כל צרכו.	אמרו לו:											⚡	ס.א.
מעשה במערה של שיהין שהיו מחזיקין בה טומאה, ובדקו עד שהגיעו לקרקע שהיתה חלקה כצפורן, ולא מצאו. לימים נכנסו בה פועלים מפני הגשמים, ונתזו בקרדומותיהן, ומצאו מכתשת מלאה עצמות.	תניא, א"ר יוסי:											◊	ס.א.
משם ראייה? אימר לא בדקו כל צרכו.	אמרו לו:											⚡	ס.א.
מעשה בסלע בית חורון שהיו מחזיקין בה טומאה, ולא יכלו חכמים לבדוק מפני שהיתה מרובה, והיה שם זקן אחד ורבי יהושע בן חנניא שמו, אמר להן: הביאו לי סדינים הביאו לו סדינים, ושראן במים, ופרסן עליהם. מקום טהרה - יבש, מקום טומאה - לח, ובדקו ומצאו בור גדול מלא עצמות.	תניא, אבא שאול: [רבי יהושע בן חנניא]											◊	ס.א.

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
---	--

Talmud Navigator

נדה-האשה שהיא עושה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	תנא:											◊
הוא הבור שמילא ישמעאל בן נתניה הללים, דכתיב (ירמיהו מ"א) והבור אשר השליך שם ישמעאל את כל פגרי אנשים אשר הכה ביד גדליה. וכי גדליה הרגן? והלא ישמעאל הרגן אלא מתוך שהיה לו לחוש לעצת יוחנן בן קרח ולא חש - מעלה עליו הכתוב כאילו הרגן.	רבא:											◊
האי לישנא בישא, אע"פ דלקבולי לא מבעי - מיהש ליה מבעי.	הנהו בני גלילא דנפסא עלייהו קלא דקטול נפשא, אתו לקמיה דרבי טרפון, אמרו ליה: לטמרינן מך היכי נעביד? אי לא אטמרינכו - חזו יתייכו, אטמרינכו - הא אמור רבנן האי לישנא בישא, אע"ג דלקבולי לא מבעי - מיהש ליה מבעי, זילו אתון טמרו נפשייכו.											◊
(במדבר כ"א) ויאמר ה' אל משה אל תירא .	אמר להו: [רבי טרפון]											◊
מכדי, סיחון ועוג אחי הוו, דאמר מר: סיחון ועוג בני אחיה בר שמחזאי הוו. מאי שנא מעוג - דקמספתי, ומאי שנא מסיחון דלא קמספתי?												◊
מתשובתו של אותו צדיק אתה יודע מה היה בלבו, אמר: שמא תעמוד לו זכות של אברהם אבינו, שנאמר (בראשית י"ד) ויבא הפליט ויגד לאברהם העברי	ר' יוחנן אר"ש בן יוחי:											◊
זה עוג שפלט מדור המבול.	ואמר רבי יוחנן:											◊
בגד שאבד בו כתם - מעביר עליו שבעה סממין ומבטלו	תנו רבנן:											◊
בודקו שכונות שכונות.	רבי שמעון בן אלעזר:											◊
אבדה בו שכבת זרע, חדש - בודקו במחט, שחוק - בודקו בחמה.												◊
אין שכונה פחותה משלש אצבעות.	תנא:											◊
בגד שאבד בו כלאים - הרי זה לא ימכרנו לעובד כוכבים, ולא יעשנו מרדעת לחמור. אבל עושה ממנו תכריכין למת.	ת"ר:											◊
זאת אומרת - מצות בטלות לעתיד לבא.	רב יוסף:											◊
והא א"ר מני א"ר ינאי	א"ל אביי ואי תימא רב דימי:											◊
לא שנו - אלא לספדו, אבל לקוברו - אסור	[ר' מני א"ר ינאי]											◊
לאו איתמר עלה	א"ל: [רב יוסף]											◊
אפילו לקוברו	ר' יוחנן:											◊
ור' יוחנן לטעמיה												◊
מאי דכתיב (תהלים פ"ח) במתים חפשי, כיון שמת אדם - נעשה חפשי מן המצות.	דא"ר יוחנן:											◊
בגד שאבד בו כלאים - צובעו, ומותר.	רפרם בר פפא אמר רב חסדא:											◊
מנא ליה לסבא הא?	רבא לרפרם בר פפא:											◊
מתנ' היא	א"ל: [רפרם בר פפא]											◊
בודק עד שמגיע לסלע, ואי ליכא - אימר עורב נטלה	דתנן:											◊
הכי נמי: עמרא וכיתנא בהדדי - לא סליק להו צבעא, וכיון דלא ידיע - אימר מנתר נתר.												◊
האי מאן דרמי חוטא דכיתנא בגלימיה דעמרא ונתקיה, ולא ידע אי נתיק אי לא נתיק - שפיר דמי. מ"ט - מדאורייתא שעשנו כתיב - עד שיהיה שוע טווי ונון, ורבנן הוא דגזרו ביה, וכיון דלא ידע אי נתקיה - שרי.	רב אחא בריה דרב ייבא משמיה דמר זוטרא:											◊
אימר - או שוע או טווי או נון	מתקיף לה רב אשי:											◊
והלכתא כמר זוטרא, מדאפקינהו רחמנא בחדא לישנא.												◊

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ⚡ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
---	--

נדה-האשה שהיא עושה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	סא	סב
בגד צבוע - מטמא משום כתם	ת"ר: [ת"ק]												◊	◊
אינו מטמא משום כתם, שלא תקנו בגדי צבעונין לאשה אלא להקל על כתמיהן.	רבי נתן בר יוסף:												◊	◊
תקנו? מאי תקנינהו?													⚡	
אלא שלא הותרו בגדי צבעונין לאשה אלא להקל על כתמיהן.													!	
הותרו - מכלל דאסירי?													⚡	
אין													!	
בפולמוס של אספסיוס גזרו על עטרות חתנים ועל האירוס. בקשו לגזור על בגדי צבעונין, אמרי: הא עדיפא - כדי להקל על כתמיהן.	דתנן:												!	◊
שבעה סמנין מעבירין על הכתם: רוק תפל, ומי גריסין, ומי רגלים, ונתר, ובורית, קמוניא, ואשלג, הטבילו ועשה על גביו טהרות, העביר עליו שבעה סמנין ולא עבר - הרי זה צבע, הטהרות טהורות ואינו צריך להטביל. עבר או שדיחה - הרי זה כתם, והטהרות טמאות, וצריך להטביל.														■
איזהו רוק תפל - כל שלא טעם כלום.														◊
מי גריסין - לעיסת גריסין של פול חלוקת נפש.														◊
מי רגלים - שהחמיצו.														◊
וצריך לכסס שלש פעמים לכל אחד ואחד.														◊
העבירן שלא כסדרן, או שהעביר שבעה סמנין כאחת - לא עשה ולא כלום.														◊
נתר אלכסנדריית ולא נתר אנטפטרית.	תנא:													◊
בורית.														■
זה אהלא.	רב יהודה:													◊
הבורית והאהל	והתניא:												⚡	◊
אלא, מאי בורית - כבריתא.														◊
הוסיפו עליהן הלביצין, והלעונין, הבורית, והאהל.	ורמינהו:												⚡	◊
ואי בורית - כבריתא, מי אית ליה שביעית?													⚡	
זה הכלל: כל שיש לו עיקר - יש לו שביעית, וכל שאין לו עיקר - אין לו שביעית	והתנן:												⚡	
אלא מאי בורית - אהלא														■
הבורית והאהל	והתניא:												⚡	
תרי גווני אהלא.													!	◊
קמוניא.														■
שלוף דוץ.	רב יהודה:												!	◊
ואשלג.														■
שאלתינהו לנחותי ימא ואמרו, אשלגא שמיה, ומשתכח ביני נקבי מרגייתא, ומפקי לה ברמצא דפרזלא.	שמואל:												!	◊

<p>מירא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof</p>	<p>חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story מרא-kev</p>
---	---

נדה-האשה שהיא עושה		Talmud Navigator										
מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הטבילו ועשה [כר].												◻
העביר עליו שבעה סמנין - ולא עבר צפון - ועבר - טהרותיו טמאות.	תנו רבנן:											◻
צפון צבע נמי מעבר												◻
אלא: העביר עליו ששה סמנין ולא עבר, העביר עליו צפון ועבר - טהרותיו טמאות, שאם העביר שביעי מתחילה - שמא עבר.												◻
העביר עליו שבעה סמנין ולא עבר, שנאן ועבר - טהרותיו טהורות.	תניא אידך:											◻
לא שנו - אלא הטהרות שנעשו בין תכבוסת ראשונה לשניה, אבל טהרות שנעשו אחר תכבוסת שניה - טהרותיו טמאות, שהרי הקפיד עליו ועבר.	ר' זירא:											◻
מידי בקפידא תליא מילתא?	רבי אבה לרב אשי:											◻
א"ל: אין												!
דם הנדה ודאי - מעביר עליו ז' סמנין ומבטלו	דתניא, רבי חייא:											!
ואמאי? הא דם נדה הוא אלמא - בקפידא תליא מילתא, ה"נ - בקפידא תליא מילתא.												!
חרסין שנשתמש בהן זב, שבלעו משקין, ונפלו לאויר התנור, והוסק התנור - התנור טמא, שסוף משקה לצאת.	תנו התם:											◻
לא שנו - אלא משקין קלים, אבל משקין חמורין - טמא אע"פ שלא הוסק התנור.	ר"ל:											◻
אחד משקין קלין ואחד משקין חמורין, אם הוסק התנור - אין, אי לא - לא.	רבי יוחנן											◻
הטבילו ועשה על גביו טהרות, והעביר עליו ז' סמנין ולא עבר - הרי זה צבע, וטהרותיו טהורות, ואין צריך להטביל	איתביה רבי יוחנן לריש לקיש:											◻
הנה לכתמים - דרבנן.	אמר ליה: [ר"ל]											!
דם הנדה ודאי - מעביר עליו ז' סמנין ומבטלן	והתני רבי חייא:											◻
רבי לא שנה, רבי חייא מנא ליה?	אמר ליה: [ר"ל]											!
רביעית דם שנבלע בבית - הבית טמא. ואמרי לה: הבית טהור, ולא פליגי, הא - בכלים דמעיקרא, הא - בכלים דבסוף. נבלעה בכסות, אם מתכבסת ויוצא ממנה רביעית דם - טמאה, ואם לאו - טהורה	איתביה רבי יוחנן לריש לקיש:											◻
מקולי רביעיות שנו כאן, שאני דם תבוסה - דרבנן.	רב כהנא:											!
כל הבלוע שאינו יכול לצאת - טהור	איתביה ר"ל לרבי יוחנן:											◻
הא יכול לצאת - טמא, ואף ע"ג דלא נפיק												◻
כל היכא דאין יכול לצאת, ולא הקפיד עליו - דברי הכל טהור, יכול לצאת והקפיד עליו - דברי הכל טמא, כי פליגי - דיכול לצאת ולא הקפיד עליו.	רב פפא:											!
כיון דיכול לצאת - אף על גב דלא הקפיד עליו.	מר סבר: [ר"ל]											!
אע"ג דיכול לצאת, אם הקפיד עליו - אין, אי לא - לא.	ומר סבר: [ר' יוחנן]											!
איזהו רוק תפל.												◻
כל שלא טעם כלום מבערב.	תנא:											◻
כמאן דאמר לא טעם מידי באורתא.	סבר רב פפא קמיה דרבא למימר:											◻
מי קתני בערב - מבערב קתני, לאפוקי היכא דקדים ואכיל.	אמר ליה רבא:											◻

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
--	---

Talmud Navigator

נדה-האשה שהיא עושה	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	סג.
איזהו רוק תפל - כל שעבר עליו חצות לילה, ובשינה.	מימרא	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:												סג.
למימרא דבשינה תליא מילתא?														סג.
ישן כל היום - אין זה רוק תפל, ניעור כל הלילה - הרי זה רוק תפל		והתנן:												סג.
התם - במתנמנם.														סג.
היכי דמי מתנמנם?														סג.
נים ולא נים, תיר ולא תיר, דקרו ליה - ועני, ולא ידע לאהדורי סברא, וכי מדכרו ליה - מדכר.		רב אשי:												סג.
השכים ושנה פרקו - אין זה רוק תפל.		תנא:												סג.
ועד כמה?														סג.
כל שיצא רוב דבורו של שלש שעות.		רב יהודה בר שילא אמר רב אשי אמר רבי אלעזר:												סג.
מי גריסין - לעיסת גריסין של פול וכו'.														סג.
לימא מסייע ליה לריש לקיש														סג.
רוק תפל צריך שיהא עם כל אחד ואחד?		דאמר ר"ל:												סג.
דלמא הבלא דפומא מעלי.														סג.
מתניתין דלא כרבי יהודה														סג.
מי גריסין רותה, ועובר שיתן לתוכו מלח.		דתניא, ר' יהודה												סג.
מאי משמע דהאי עובר לישנא דאקדומי הוא?														סג.
דאמר קרא (שמואל ב' י"ח) וירץ אחימעץ דרך הככר ויעבור את הכושי.		ר"נ בר יצחק:												סג.
מהכא: (בראשית לג) והוא עבר לפניהם.		אביי:												סג.
ואיבעית אימא מהכא: (מילה ב') ויעבור מלכם לפניהם וה' בראשם.														סג.
מי רגלים שהחמיצו:														סג.
כמה חימוץ - שלשה ימים.		תנא:												סג.
כל שיעורי חכמים בכתמים צריך שיעור לשיעורן דילד או דוקן? דאיש או דאשה? מכוסים או מגולים? בימות החמה או בימות הגשמים?		ר' יוחנן:												סג.
וצריך לכסס שלש פעמים.														סג.
אמטויי ואטויי - חד, או דלמא אמטויי ואטויי - תרתי, מא?		בעי רבי ירמיה:												סג.
תיקו.														סג.
העבירן שלא כסדרן.														סג.
הקדים שניים לראשונים,		ת"ר:												סג.
שניים - עלו לו, ראשונים - לא עלו לו.		תני חדא:												סג.
ראשונים - עלו לו, שניים - לא עלו לו.		ותניא אידך:												סג.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ♣ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

Talmud Navigator

נדה-האשה שהיא עושה		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
מימרא	מאן דאמר												
אידי ואידי - שניים עלו לו, ולא ראשונים. ומאי ראשונים - ראשונים לכסדרן, ושניים להעברתן.	אביי:											!	◇
כל אשה שיש לה וסת - דיה שעתה.													■
ואלו הן הוסתות: מפקת, ומעטשת, וחוששת בפי כריסה ובשפולי מעיה, ושופעת, וכמין צמרמורת אוחזין אותה, וכן כיוצא בהן.													■
וכל שקבעה לה שלשה פעמים - הרי זה וסת.													■
כל אשה שיש לה וסת - דיה שעתה	תנינא חדא זימנא:											!	◇
התם - בוסתות דיומי, הכא - בוסתות דגופא												!	◇
אלו הן וסתות - היתה מפקת, מעטשת, וחוששת בפי כריסה, ובשפולי מעיה, ושופעת	כדקתני:											!	◇
שופעת? הא שפעה ואולא												!	
בשופעת דם טמא מתוך דם טהור.	עולא בריה דרב עלאי:											!	◇
וכמין צמרמורת וכו'.													■
וכן כיוצא בהן לאתויי מאי?												!	
לאתויי אשה שראשה כבד עליה, ואבריה כבדים עליה, ורותתה, וגוסה	רבה בר עולא:											!	◇
הרי אמרו לימים - שנים, לוסתות - אחת, למה שלא מנו חכמים - שלשה.	רב הונא בר חייא אמר שמואל:												■
למה שלא מנו חכמים - לאתויי מאי?												!	
לאתויי ראשה כבד עליה, ואבריה כבדין עליה, ורותתה, וגוסה.	רב יוסף:											!	◇
מאי קא משמע לן? מתני' היא, דהא פרשה רבה בר עולא	א"ל אביי:											!	
לאתויי - אכלה שום וראתה, ואכלה בצלים וראתה, כססה פלפלים וראתה.	אלא אמר אביי:											!	◇
לא שמיע לי הא שמעתא.	רב יוסף:												■
את אמריתיה ניהלן, ואהא אמריתיה ניהלן:	אמר ליה אביי:												■
היתה למודה להיות רואה יום חמשה עשר ושינתה ליום עשרים - זה וזה אסורין. שלש פעמים ליום עשרים - הותר יום חמשה עשר, וקבעה לה יום עשרים, שאין אשה קובעת לה וסת - עד שתקבענה שלש פעמים.	[תנן] ר"ג בר רבי שאמר משום רשב"ג]												■
ואמרת לן עלה:													■
זו דברי ר"ג בר רבי שאמר משום רשב"ג	רב יהודה אמר שמואל:												■
ראתה - אינה צריכה לא לשנות ולא לשלש.	אבל חכמים אומרים:												■
לשנות אמרת לן, לשלש מיבעיא?	ואמרינן לך:											!	■
לשנות - בוסתות, לשלש - בימים.	ואמרת לן:											!	■
ונימא זו דברי רשב"ג												!	
דר"ג ברבי - כרשב"ג סבירא ליה.	הא קמ"ל שמואל:											!	◇
היתה למודה להיות רואה בתחלת הוסתות, כל הטהרות שעשתה בתוך הוסתות - טמאות. בסוף הוסתות - כל הטהרות שעשתה בתוך הוסתות טהורות.	[ת"ק]												■

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- ! proof-ראיה- ■</p>
מקרא-key:	

נדה-האשה שהיא עושה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	סג	סד
אף ימים ושעות וסתות היתה למודה להיות רואה עם הנץ החמה - אינה אסורה אלא עם הנץ החמה.	רבי יוסי:												■	◇
כל היום שלה.	רבי יהודה:												■	◇
כיצד א"ר יוסי ימים ושעות וסתות:	תנא:												◇	
היתה למודה להיות רואה מיום עשרים ליום עשרים, ומשש שעות לשש שעות, הגיע יום עשרים ולא ראתה - אסורה לשמש כל שש שעות ראשונות - דברי רבי יהודה	[רבי יהודה]												◇	■
מתיר עד שש שעות, והוששת בשש שעות.	רבי יוסי:												◇	■
עברו שש שעות ולא ראתה - אסורה לשמש כל היום כולו - דברי ר' יהודה	[ר' יהודה]												◇	■
מתיר מן המנחה ולמעלה.	רבי יוסי:												◇	■
היתה למודה.													■	<
כל הלילה שלה	והתניא, רבי יהודה:												◇	■
לא קשיא, הא - דרגילה לראות בתחלת יממא, והא - דרגילה לראות בסוף ליליא.													◇	!
אוסרה לפני וסתה ומתירה לאחר וסתה.	תני חדא: רבי יהודה:												◇	■
אוסרה לאחר וסתה ומתירה לפני וסתה.	ותניא אידך: [ר"י]												◇	■
ולא קשיא, הא - דרגילה למחוי בסוף ליליא, הא - דרגילה למחוי בתחלת יממא.													◇	!
הלכה כרבי יהודה.	רבא:												◇	■
ומי אמר רבא הכי?													◇	■
(ויקרא ט"ו) והורגת את בני ישראל מטומאתם, מכאן א"ר ירמיה: אזהרה לבני ישראל שיפרשו מגשותיהן סמוך לוסתן.	והתניא: [ר' ירמיה]												◇	■
וכמה?													◇	^
עונה.	רבא:												◇	!
מאי לאו - עונה אחריתי?													◇	■
לא, אותה עונה.													◇	!
ותרתי למה לי?													◇	■
צריכא, דאי אשמועינן הא - הוה אמינא: ה"מ - לטהרות, אבל לבעלה - לא, קמ"ל. ואי מההיא - הוה אמינא: סמוך לוסתה עונה אחריתי, קמ"ל אותה עונה.													◇	!
היתה למודה להיות רואה יום ט"ו ושינתה להיות רואה ליום כ' - זה וזה אסורין. שינתה פעמים ליום כ' - זה וזה אסורין. שינתה ג' פעמים ליום כ' - הותר ט"ו, וקבעה לה יום כ', שאין אשה קובעת לה וסת - עד שתקבענה ג' פעמים, ואינה מטהרת מן הוסת - עד שתעקר ממנה ג' פעמים.													■	
ראתה יום חמשה עשר לחדש זה, ויום ט"ז לחדש זה, ויום שבעה עשר לחדש זה. רב אמר: קבעה לה וסת לדילוג.	איתמר: [רב]												◇	■
עד שתשלוש בדילוג.	שמואל:												◇	■
נימא רב ושמואל בפלוגתא דרבי ורשב"ג קמיפלגי													◇	■
ניסת לראשון - ומת, לשני - ומת, לשלישי לא תנשא - דברי רבי.	דתניא: [רבי]												◇	■
לג' - תנשא, לד' לא תנשא.	רשב"ג:												◇	■

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
נדה-האשה שהיא עושה	מימרא												
לא, דכ"ע - כרשב"ג, והכא בהא קמפלגי										!			◊
חמשה עשר ממנינא	רב סבר:									!	■		◊
כיון דלאו בדילוג חזיתה לאו ממנינא הוא.	שמואל סבר:									!	■		◊
היתה למודה להיות רואה יום ט"ו ושינתה ליום ששה עשר - זה וזה אסורין, שינתה ליום שבעה עשר - הותר ששה עשר ונאסר חמשה עשר ושבעה עשר, שינתה ליום שמונה עשר - הותרו כולן, ואין אסור אלא משמונה עשר ואילך.	איתיביה:									⚡			◊
קשיא לרב										⚡			
למודה שאני.	אמר לך רב:									!			◊
ודקארי לה, מאי קארי לה?										⚡			
למודה אצטריכא ליה. מהו דתימא: כיון דלמודה, ועקרתיה - בתרי זימני עקרה ליה - קמ"ל.										!			◊
ראתה יום עשרים ואחד בחדש זה, יום עשרים ושנים בחדש זה, יום עשרים ושלושה בחדש זה - קבעה לה וסת. סירגה ליום עשרים וארבעה - לא קבעה לה וסת.	מיתבי:									⚡	■		◊
תיובתא דשמואל										⚡			
הכא במאי עסקינן - כגון דרגילה למחזי ביום עשרים, ושינתה ליום עשרים ואחד.	אמר לך שמואל:									!			◊
דיקא נמי, דשבקינן ליום עשרים, ונקט ליום עשרים ואחד - ש"מ.										■			
שאין האשה קובעת לה וסת עד שתקבענה וכו'.													◊
לא אמרן - אלא למקבעה, אבל למיחש לה - בחדא זימנא חיישא.	רב פפא:												◊
מאי קמ"ל?										⚡			
היתה למודה להיות רואה יום חמשה עשר ושינתה ליום עשרים - זה וזה אסורין	תנינא:									⚡	■		◊
אי מהתם - ה"א: ה"מ - היכא דקיימא בתוך ימי נדתה, אבל היכא דלא קיימא בתוך ימי נדתה - אימא לא, קמ"ל.										!			◊
ואינה מטהרת מן הוסת וכו'.													◊
לא אמרן, אלא דקבעתיה תלתא זימני - דצריכי תלתא זימני למעקריה, אבל תרי זימני - בחדא זימנא מיעקר.	רב פפא:												◊
מאי קמ"ל?										⚡			
אין האשה קובעת לה וסת עד שתקבענה שלש פעמים	תנינא:									⚡	■		◊
מהו דתימא: חדא - לחד, תרי - לתרתי, ותלתא - לתלתא, קא משמע לן.										!			◊
היתה למודה להיות רואה יום עשרים ושינתה ליום שלשים - זה וזה אסורין, הגיע יום עשרים ולא ראתה - מותרת לשמש עד יום שלשים, וחוששת ליום שלשים. הגיע יום שלשים וראתה, הגיע יום עשרים ולא ראתה, והגיע יום שלשים ולא ראתה, והגיע יום עשרים וראתה - הותר יום שלשים ונאסר יום עשרים, מפני שאורח בזמנו בא.	תניא כותיה דרב פפא:										■		
נשים בבתוליהם כגפנים יש גפן שיינה אדום, ויש גפן שיינה שחור, ויש גפן שיינה מרובה, ויש גפן שיינה מועט.	[ת"ק]												■
כל גפן יש בה יין, ושאין בה יין - ה"ז דורקטי.	ר' יהודה:												■
דור קטוע.	תנא:												◊
כשם שהשאור יפה לעיסה - כך דמים יפין לאשה.	תני רבי חייא:												◊

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story :מקרא-key	■ מימרא-statement ♪ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוק-answer ■ ראייה-proof
--	--

Talmud Navigator

נדה-האשה שהיא עושה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	סד:
מימרא	תנא משום ר"מ:												
כל אשה שדמיה מרובין - בניה מרובין.													
הדרן עלך האשה													

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-kev:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
נדה-תינוקת	מימרא												
תינוקת שלא הגיע זמנה לראות, וניסת, ב"ש אומרים: נותנין לה ארבע לילות	[ב"ש]											♣	◇
עד שתחיה המכה.	ב"ה:											♣	◇
הגיע זמנה לראות וניסת, ב"ש אומרים: נותנין לה לילה הראשון	[ב"ש]											♣	◇
עד מוצאי שבת, ארבע לילות.	ב"ה:											♣	◇
ראתה ועודה בבית אביה, ב"ש אומרים: נותנין לה בעילת מצוה	[ב"ש]											♣	◇
כל הלילה כולה.	ב"ה:											♣	◇
ואפילו ראתה. ממאי - מדקא מפליג בסיפא בין ראתה בין בשלא ראתה, מכלל דרישא - לא שנא הכי ולא שנא הכי	רב נחמן בר יצחק:											♣	◇
עד שתחיה המכה, בין ראתה בין לא ראתה.	תניא נמי הכי, ב"ה:											♣	◇
עד שתחיה המכה.												♣	◇
עד כמה?												♣	◇
כל זמן שנוחרת.	רב יהודה אמר רב:											♣	◇
כי אמריתה קמיה דשמואל	[רב יהודה]											♣	◇
נחירה זו - איני יודע מה היא, אלא - כל זמן שהרוק מצוי בתוך הפה מחמת תשמיש.	אמר לי: [שמואל]											♣	◇
נחירה דקאמר רב היכי דמי?												♣	◇
עומדת ורואה, יושבת ואינה רואה - בידוע שלא חיתה המכה. על גבי קרקע ורואה. על גבי כרים וכסתות ואינה רואה - בידוע שלא חיתה המכה. על גבי כולם ורואה, ע"ג כולם ואינה רואה - בידוע שחיתה המכה.	רב שמואל בר רב יצחק לדידי מפרשא לי מיניה דרב:											♣	◇
הגיע זמנה וכל.												♣	◇
שימשה בימים, רב אמר: לא הפסידה לילות	איתמר: [רב]											♣	◇
הפסידה לילות.	לוי:											♣	◇
לא הפסידה לילות, עד מוצאי שבת תנן.	רב:											♣	◇
הפסידה לילות, מאי ארבע לילות דקתני - ארבעה עונות.	לוי:											♣	◇
ולרב, למה לי למינתא ארבע לילות?												♣	◇
אורח ארעא קמ"ל, דדרכה דביאה בלילות.												♣	◇
וללוי, ליתני ארבע לילות, עד מוצאי שבת למה לי?												♣	◇
הא קמ"ל: דשרי למבעל לכתחלה בשבת. כדשמואל												♣	◇
פרצה דחוקה - מותר ליכנס בה בשבת, ואע"פ שמשיר צרורות.	דאמר שמואל:											♣	◇
בעל ולא מצא דם, וחזר ובעל ומצא דם: רבי חנינא אמר - טמאה	איתמר: [רבי חנינא]											♣	◇
טהורה.	רבי אסי:											♣	◇
טמאה, דאם איתא דהוה דם בתולים - מעיקרא הוה אתי.	ר' חנינא:											♣	◇

<p> disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת-story < מעשה-O </p> <p>מקרא-<u>key</u>:</p>	<p> statement-מימרא ■ challenge-קושי ⚡ question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■ </p>
--	--

		Talmud Navigator										
מקרא- <u>key</u> :	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
נדה-תינוקת	מאי דאמר											
מימרא	מאי דאמר											
טהורה, דילמא אתרמי ליה כדשמואל.	רבי אסי:										■	סה
יכולני לבעול כמה בעילות בלא דם.	דאמר שמואל:										■ ■	סה
ואידך											⚡	סה
שאני שמואל דרב גובריה.	[רבי חנינא]										!	סה
בוגרת נותנין לה לילה הראשון, וה"מ - שלא ראתה, אבל ראתה - אין לה אלא בעילת מצוה, ותו לא.	רב:										◊ ■	סה
מעשה ונתן לה רבי ארבע לילות מתוך י"ב חדש.	מיתביב: [רבי]										⚡ ◊	סה
ה"ד?											^ ⚡	סה
אילמא דיהיב לה כולהו בימי קטנות											!	סה
עד שתחיה המכה תנן.	[תנן]										⚡	סה
אלא דיהיב לה כולהו בימי נערות											!	סה
נערות י"ב חדש מי איכא?											⚡	סה
אין בין נערות לבגרות אלא ו' חדשים בלבד	והא אמר שמואל:										⚡	סה
וכי תימא: בציר מהכי - הוא דליכא, הא טפי - איכא											!	סה
הא בלבד קאמך											⚡	סה
אלא - דיהיב לה שתים בימי קטנות ושתים בימי נערות											!	סה
הגיע זמנה לראות תחת בעלה מהו?	הא בעא מיניה רב חנינא בר שלמיא מרב:										^ ⚡	סה
כל בעילות שאתה בועל - אינן אלא אחת, והשאר משלימין לד' לילות:	אמר ליה: [רב]										!	סה
אלא: דיהיב לה אחת בימי קטנות, ושתים בימי נערות, ואחת בימי בגרות.											!	סה
אי אמרת בשלמא בוגרת בעלמא יהבינן לה טפי - כי היכי דאהני קטנות בימי נערות למבצר לה חדא, אהני נמי נערות לבגרות - למבצר לה חדא. אלא אי אמרת בוגרת דעלמא לא יהבינן לה טפי. לא ליתב לה אלא בעילת מצוה ותו לא											⚡	סה
לעולם - דיהיב לה אחת בימי קטנות ו' בימי נערות, מי סברת כל תלתא ירחי - חדא עונה. כל תרי ירחי - חדא עונה.											!	סה
מנימין סקסנאה הוה שקיל ואזיל לאתריה דשמואל, סבר למעבד עובדא כוותיה דרב אפילו ראתה. אמר: לא פליג רב בין ראתה בין לא ראתה. קדים שכיב באורחא.											○	סה
קרי שמואל עליה דרב: (משלי י"ב) לא יאונה לצדיק כל און.	[שמואל]										○	סה
כיון שנתקן שניו של אדם - נתמעטו מזונותיו, שנאמר (עמוס ד') גם אני נתתי לכם נקיון שנים בכל עריכם וחוסר לחם בכל מקומותיכם.	רב חנינא בר שלמיא מרביה:										■	סה
ראתה ועודה.											■	סה
ראתה ועודה בבית אביה, בית הלל אומרים: כל הלילה שלה, ונותנין לה עונה שלמה.	תנו רבנן: [ב"ה]										■	סה
וכמה עונה שלמה?											^	סה
לילה וחצי יום.	פירש רבן שמעון בן גמליאל:										!	סה
ומי בעינן כולי האי?											⚡	סה

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מרא- statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof	מקרא- key:
---	--------------------------------

נדה-תינוקת		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הרי שהיו גתיו ובית בדיו טמאות, ובקש לעשותן בטהרה, כיצד הוא עושה, הדפין והלולבין והעדשין - מדיחן, העקלים של נצרים ושל בצבוץ - מנגבן, של שיפא ושל גמי - מיישנן, וכמה מיישנן. י"ב חדש.	ורמינהי: [ת"ק]									⚡	■	◇
מניחן מגת לגת ומכד לכד.	רשב"ג:									⚡	■	◇
היינו ת"ק										⚡	⚡	
איכא בינייהו - חרפי ואפלי.										!	⚡	◇
הרוצה לטהר מיד - מגעילן ברותחין, או חולטן במי זיתים	רבי יוסי:										■	⚡
מניחן תחת הצינור שמימיו מקלחין, או במעיין שמימיו רודפין, וכמה - עונה.	רשב"ג אומר משום ר' יוסי:										■	⚡
כדרך שאמרו בין נסך כך אמרו בטהרות.											■	⚡
כלפי לייא? בטהרות קיימנן											⚡	⚡
אלא: כדרך שאמרו בטהרות כך אמרו בין נסך.											■	⚡
וכמה עונה?											^	⚡
או יום או לילה.	ר' חייא בר אבא א"ר יוחנן:										!	⚡
חצי יום וחצי לילה.	ר' חנה שאונא, ואמרי לה רבי חנה בר שאונא אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן:										!	⚡
ולא פליגי, הא - בתקופ' ניסן ותשרי, הא - בתקופת תמוז וטבת.	ואמר רב שמואל בר רב יצחק:										■	⚡
הכא נמי, אימא גבי נדה: חצי יום וחצי לילה											!	◇
והא לילה וחצי יום קאמר											⚡	
אלא: אי לילה דניסן ותשרי, אי חצי יום וחצי לילה דטבת ותמוז.											!	◇
ואב"א: שאני כתובה. דמגבי בה טפי עד דחתמי.											!	◇
הלכה - בועל בעילת מצוה ופורש.	רב ושמואל דאמרי תרוייהו:											■
מעשה ונתן לה רבי ד' לילות מתוך י"ב חדש	מתיב רב חסדא:											⚡
הדורי אפירכא למה ליל? אותיב ממתני!	א"ל רבא:											⚡
הוא סבר - מעשה רב.												!
מ"מ לרב ושמואל קשיא.												⚡
אינהו דעבדו - כרבותינו												!
חזרו ונמנו: בועל בעילת מצוה ופורש.	דתניא רבותינו:											■
כי הוּוּ בה ר' יוחנן ור"ל בתינוקת לא הוּוּ מסקי מינה אלא כדמסיק תעלא מבי כרבא	עולא: [ר"י ור"ל]											■
ומסיימי בה הכי: בועל בעילת מצוה ופורש.	[ר"י ור"ל]											■
אלא מעתה - בעל נפש לא יגמור ביאתן	ר' אבא לרב אשי:											⚡

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story :מקרא-key	statement-מימרא ◊ קושיא-challenge ◊ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
--	---

נדה-תינוקת		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
א"כ - לבו נוקפו ופורש.	א"ל: [רב אשי]											סה:
וכולן שהיו שופעות דם ובאות מתוך ד' לילות לאחר ד' לילות, מתוך הלילה לאחר הלילה - כולן צריכות לבדוק את עצמן, ובכולן ר"מ מחמיר כדברי ב"ש.	ת"ר: [ר"מ]										◊	סה:
ושאר ראיות שבין ב"ש וב"ה - הלך אחר מראה דמים	[ר"מ]										◊	סה:
מראה דמים משונים זה הזוהי כיצד: דם נדה - אדום, דם בתולים - אינו אדום. דם נדה - זיהום, דם בתולים - אינו זיהום, דם נדה - בא מן המקור, דם בתולים - בא מן הצדדין.	שהיה ר"מ אומר:										◊	סה:
זו דברי ר' מאיר אבל חכמים אומרים כל מראה דמים - אחת הן.	רבי יצחק בר רבי יוסי אמר רבי יוחנן: [חכמים]										◊	סה:
הרואה דם מחמת תשיש - משמשת פעם ראשונה ושניה ושלישית, מכאן ואילך - לא תשמש, עד שתתגרש ותנשא לאחר.	תנו רבנן:										◊	סה:
ניסת לאחר וראתה דם מחמת תשיש - משמשת פעם ראשונה ושניה ושלישית, מכאן ואילך - לא תשמש, עד שתתגרש ותנשא לאחר.											◊	סו.
ניסת לאחר וראתה דם מחמת תשיש - משמשת פעם ראשונה ושניה ושלישית, מכאן ואילך לא תשמש עד שתבדוק עצמה.											◊	סו.
כיצד בודקת את עצמה - מביאה שפופרת ובתוכה מכחול, ומוך מונח על ראשו, אם נמצא דם על ראש המוך - בידוע שמן המקור הוא בא, לא נמצא דם על ראשו - בידוע שמן הצדדין הוא בא.											◊	סו.
ואם יש לה מכה באותו מקום - תולה במכתה, ואם יש לה וסת - תולה בוסתה. ואם היה דם מכתה משונה מדם ראייתה - אינה תולה.											◊	סו.
ונאמנת אשה לומר מכה יש לי במקור שממנה דם יוצא - דברי רבי	[רבי]										◊	סו.
דם מכה הבא מן המקור - טמא.	רשב"ג:										◊	סו.
ורבותינו העידו על דם המכה הבא מן המקור שהוא טהור.	[רבתינו]										◊	סו.
מאי בינייהו?											^	סו.
מקור מקומו טמא איכא בינייהו.	עולא:										◊	סו.
שפופרת, אפגרי מפגרא לה											◊	סו.
בשפופרת של אבר, ופיה רצוף לתוכה.	שמואל:										◊	סו.
ותבדוק עצמה בביאה שלישית של בעל הראשון?	ריש לקיש לרבי יוחנן:										◊	סו.
לפי שאין כל האצבעות שוות.	אמר ליה: [ר"י]										◊	סו.
ותבדוק עצמה בביאה ראשונה של בעל שלישי?	אמר ליה: [ר"ל]										◊	סו.
לפי שאין כל הכחות שוות.											◊	סו.
ההיא דאתאי לקמיה דרבי,											◊	סו.
אמר ליה לאבדן: זיל בעתה אזל בעתה, ונפל ממנה חררת דם.	[רבי]										◊	סו.
נתרפאה זאת.	רבי:										◊	סו.
ההיא אתתא דאתאי לקמיה דמר שמואל, אמר ליה לרב דימי בר יוסף: זיל בעתה אזל בעתה, ולא נפל ממנה ולא מידי.	[שמואל]										◊	סו.
זו - ממלאה ונופצת היא, וכל המלאה ונופצת - אין לה תקנה.	שמואל:										◊	סו.
ההיא דאתאי לקמיה דרבי יוחנן, דכל אימת דהות סלקא מטבילת מצוה הות קחזיא דמא.											◊	סו.
שמא דימת עיריך עלתה בידך, לכי והבעלי לו ע"ג הנהר.	א"ל: [רבי יוחנן]										◊	סו.
איכא דאמר, אמר לה: תגלי לחברותיך. כי היכי דתהו עליך להך גיסא - נתהו עלך להך גיסא.	[רבי יוחנן]										◊	סו.

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

נדה-תינוקת		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ואיכא דאמר, אמר לה: גלי לחברותיך, כי היכי דלבעו עליך רחמים.	[רבי יוחנן]										◊	10.
(ויקרא י"ג) וטמא טמא יקרא - צריך להודיע צערו לרבים, ורבים מבקשים עליו רחמים.	דתניא:										◊	10.
הוה עובדא בפומבדיתא - ואתסי.	רב יוסף:										◊	10.
התקין רבי בשדות: ראתה יום אחד - תשב ששה והוא, שנים - תשב ששה והן, שלשה - תשב שבעה נקיים.	רב יוסף אמר רב יהודה אמר רב: [רבי]										◊	10.
בנות ישראל החמירו על עצמן, שאפילו רואות טפת דם כחרדל - יושבות עליה שבעה נקיים.	ר' זירא:										◊	10.
קשתה שני ימים ולשלישי הפילה - תשב שבעה נקיים.	אדבריה רבא לרב שמואל ודרש:										◊	10.
אין קשוי לנפלים, ואי אפשר לפתיחת הקבר בלא דם.	קסבר: [רבא]										◊	10.
מאי אריא, קשתה שני ימים - אפילו משהו בעלמא	רב פפא לרבא:										◊	10.
בנות ישראל החמירו על עצמן, שאפילו רואות טפת דם כחרדל - יושבות עליה שבעה נקיים	דהא א"ר זירא:										◊	10.
אמינא לך איסורא, ואת אמרת מנהגא? היכא דאחמור - אחמור, היכא דלא אחמור - לא אחמור.	א"ל: [רבא]										◊	10.
(תבעוה, נתר, בחמין, לטבול, קמטים, ע"ג, נמל, סי')											◊	10.
תבעוה לינשא ונתפייסה - צריכה שתשב שבעה נקיים.	רבא:										◊	10.
רבינא איעסק ליה לבריה בי רב חנינא											◊	10.
סבר ליה מר למכתב כתובה לארבעה יום?	א"ל: [רב חנינא]										◊	10.
אין	א"ל: [רבינא]										◊	10.
כי מטא לארבעה - נטר עד ארבעה אחרינא, איעכב שבעה יומי בתר ההוא יומא.											◊	10.
מאי האי?	א"ל: [רב חנינא]										◊	10.
לא סבר לה מר להא דרבא	א"ל: [רבינא]										◊	10.
תבעוה לינשא ונתפייסה - צריכה לישב שבעה נקיים	דאמר רבא:										◊	10.
אימר דאמר רבא - בגדולה דקחזיא דמא, אבל בקטנה דלא חזיא דמא - מי אמר?	א"ל: [רב חנינא]										◊	10.
בפירוש אמר רבא ל"ש גדולה לא שנת קטנה. גדולה טעמא מאי - משום דמחמא, קטנה נמי מחמא	א"ל: [רבינא]										◊	10.
אשה לא תחוף לא בנתר ולא בחול. בנתר - משום דמקטף, ובחול - משום דמסריך	רבא:										◊	10.
אשה לא תחוף אלא בחמין, אבל לא בצונן, ואפילו בחמי חמה. צונן מאי טעמא לא - משום דקרייר, ומשרו מזייא.	ואמר אמימר משמיה דרבא:										◊	10.
לעולם ילמד אדם בתוך ביתו שתהא אשה מדיחה בית קמטיה במים.	ואמר רבא:										◊	10.
בית הקמטים ובית הסתרים אינן צריכין לביאת מים	מיתובי:										◊	10.
נהי דביאת מים - לא בעינן, מקום הראוי לביאת מים - בעינן											◊	10.
כדר' זירא.											◊	10.
כל הראוי לביילה - אין ביילה מעכבת בו, ושאין ראוי לביילה - ביילה מעכבת בו.	דא"ר זירא:										◊	10.
מעשה בשפחתו של רבי שטבלה ועלתה, ונמצא לה עצם חוצץ בין שיניה, והצריכה רבי טבילה אחרת.	רבין בר רב אדא אמר רבי יצחק:										◊	10.

Talmud Navigator

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
מקרא-key:	נדה-תינוקת	מאן דאמר										
	מימרא	ואמר רבא:									◊	10:
	טבלה ועלתה ונמצא עליה דבר חוצץ, אם סמוך לחפיפה טבלה - אינה צריכה לחוף ולטבול, ואם לאו - צריכה לחוף ולטבול.										◊	10:
	אם באותו יום שחפפה טבלה - אינה צריכה לחוף ולטבול, ואם לאו - צריכה לחוף ולטבול.	איכא דאמרי:									◊	10:
	מאי בינייהו?									^		10:
	איכא בינייהו: למסמך לחפיפה טבילה, למיחף ביממא ולמטבל בליליא.									!	◊	10:
	אשה לא תעמוד על גבי כלי חרס ותטבול.	רבא:									◊	10:
	טעמא מאי - משום גזירת מרחצאות, הא על גבי סילתא - שפיר דמי.	סבר רב כהנא למימר:									■	10:
	התם טעמא מאי - משום דבעית, סילתא נמי בעיתא.	א"ל רב חנן מנהרדעא:									■	10:
	אשה לא תטבול בנמל, אע"ג דהשתא ליכא - אימר ברדיוני נפל.	רב שמואל בר רב יצחק:									◊	10: